

מ"ת 50275/05/23 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד אחמד ע'מדין (עציר) ע"י, מאזן ע'מדין, סאמי ע'מדין (עציר) ע"י, תייסר ע'מדין (עציר) ע"י

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 50275-05-23 מדינת ישראל נ' ע'מדין(עציר) ואח'

לפני	כבוד השופט נסר אבו טהה
המבקשת	מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי)
נגד	
המשיבים	1. אחמד ע'מדין (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד ירון גיגי, דן ענבר, מרינה גלדקי 2. מאזן ע'מדין 3. סאמי ע'מדין (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אסתר בר ציון וויקטור אוזן 4. תייסר ע'מדין (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד ירון גיגי, דן ענבר, מרינה גלדקי

החלטה

1. בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם וזאת על רקע כתב אישום, המייחס להם עבירה של רצח לפי סעיף 300(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); עבירה של חבלה בכוונה מחמירה - עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק + סעיף 29 לחוק (מספר עבירות); חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 335(א)(1)+(2); עבירה של הובלה ונשיאת נשק - עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק + סעיף 29 לחוק; ירי מנשק חם בשטח בנוי - עבירה לפי סעיף 340(ב)1+2 לחוק + סעיף 29 לחוק. למשיב 4 בלבד מיוחסת גם עבירה של אינמים לפי סעיף 192 לחוק.

2. על פי המתואר בעובדות כתב האישום, פלג משפחת ע'מדין ופלג משפחת אבו הוואש ביניהם קשרי משפחה, משתייכים שניהם ל**שבט אלזיאדנה** ומתגוררים בשכונת, בשכונה **5** ברהט (להלן: "השכונה").

משיב 1 ומשיב 4 הנם אחים ובני דודים של המשיבים 2 ו-3, אף הם בני דודים וכולם נמנים על פלג משפחת ע'מדין.

משיבים 1 ו-4 מתגוררים אצל אביהם בבית מספר **18** בשכונה **5** ברהט, בשכונת לראאד רמאדין (להלן: "ראאד"), המתגורר בבית **17** באותה השכונה (להלן: "ביתו של ראאד" ו/או "בית 18"), כאשר משיבים **2 ו-3** מתגוררים בביתם הסמוכים אליהם בשכונה.

בין ראאד לבין כל ארבעת המשיבים, קיימים קשרי משפחה. ראאד נשוי ללילה רמאדין אשר נמנית על פלג משפחת אבו הוואש ומתגוררת עם ראאד באותו הבית בשכונה **5**.

3. ביום 14.4.23 בשעה 12:20 או בסמוך לכך, נסע **סאלם ע'מדין** כשהוא נוהג במשאית בכביש הפנימי בשכונה, תוך שהוא פוגע במספר רכבים חונים השייכים לבני משפחת **אבו הוואש**, אשר חנו בצידו הכביש (להלן: "אירוע המשאית").

לאחר מכן, בעקבות האמור, החלו להתאסף סביב סאלם, אנשים ממשפחת אבו הוואש ותקפו אותו. בתגובה, סאלם ובני משפחה נוספים מפלג **ע'מדין** החלו להתעמת עם בני משפחת **אבו הוואש**. עד מהרה, התרחבו העימותים בין בני משפחות שני הצדדים, עד אשר גלשו והתרחבו לסדרת אירועי אלימות מצד שתי המשפחות, אשר בתיהם נמצאים בשכונה בסמיכות זה לזה. העימותים כללו, בין היתר, אירועי ירי, יידוי אבנים, ירי זיקוקים והצתות, כולם אירעו במהלך שעות הלילה שבין התאריכים 14-15.4.23.

במהלך העימותים, הוזעקה מספר פעמים משטרת ישראל בניסיון להרגיע את הרוחות ואת משפחות שני הצדדים ואף נעשו ניסיונות, בידי תושבים מנכבדי המקום, להרגיע את הצדדים ולהביא להפסקת העימותים.

4. בתאריך 14.4.23 בשעה 15:00 לערך, או בסמוך לכך, לאחר אירוע המשאית, הגיע **המשיב 4** לביתו של ראד המצוי בסמיכות לביתו ונעמד בסמוך לחומת האבן הנמוכה המקיפה את ביתו של **ראד** ופנה **ללילה** אשר שהתה אותה העת בחצר הבית.

בשל העובדה **שלילה** כאמור נמנית על פלג **אבו הוואש**, פנה אליה **המשיב 4** ודרש ממנה ומבני משפחתה להצטרף לעימותים מצדם של משפחת **ע'מדין** ולא לתמוך במשפחת **אבו הוואש** וכן איים עליה תוך שהוא צועק לעברה בזו הלשון: "וואלה אני אשרוף אותך אם לא תשתתפי איתנו ואני אגרש אותך מהבית יא זונה שרמוטה" או בדומה לכך.

5. מספר שעות לאחר מכן, בשעות הלילה שבין 14-15.4.23, בזמן העימותים בין שתי המשפחות, התכנסה קבוצת אנשים ממשפחת אבו הוואש (להלן: "**קבוצת האנשים**") במתחם ביתו של **ראד**, ביניהם נמנו בין היתר **עדנאן אליזאדנה** וכן הילד **מחמד זיאדנה** קטין יליד 07.07.2012 (להלן: "**הילד המנוח**"), ושהו במתחם הבית במהלך כל שעות הלילה. במהלך אותו לילה, החל מהשעה **02:00** או בסמוך לכך, הותקף ביתו של **ראד**, בין היתר במטחי זריקות אבנים על ידי מי מבני משפחת **ע'מדין** ובכללם המשיבים **1 ו-4** אשר ביקשו לפרוץ למתחם הבית של **ראד** כשהוא חמושים באבנים ובמקלות תוך שהם מנפצים את חלונות הבית ומאיימים עליו כי ישרפו אותו.

6. כוחות משטרה שהוזעקו למקום על ידי **ראד**, הפרידו בין הניצים והעימותים בין הצדדים שככו, כך עד לשעה **04:30** לערך. לאחר מכן בשעה **06:00** או בסמוך לכך התחדש יידוי האבנים לעבר ביתו של **ראד**, כאשר במקביל התאספו המשיבים והגיעו בצוותא ובחבורה אל סף ביתו של **ראד**. מיד לאחר מכן, נכנסו המשיבים בצוותא ובחבורה כאשר הם חמושים **באקדחים** ובכלי נשק קר נוספים כגון **ברזל וסכינים**. באותה העת שהו בחצר ביתו של **ראד**, קבוצת האנשים וביניהם **הילד המנוח**.

מיד לאחר שהמשיבים נכנסו בצוותא, חמושים, לבית של **ראאד**, בו שהו כאמור אותה קבוצת האנשים, החלו מי מהמשיבים **3-1** לירות לעבר קבוצת האנשים, מטווח קצר של מטרים בודדים, מספר רב של יריות, מלפחות **שני אקדחים** שכל אותה העת **המשיב 4** נמצא עמם **ואוחז בידו מוט ברזל**. זאת, בכוונה לגרום למותם של אנשים מחברי הקבוצה, כשהם צופים מראש כאפשרות קרובה לוודאי את אפשרות גרימת המוות.

7. כתוצאה מהירי שירו המשיבים אל עבר קבוצת האנשים, **נפגע הילד המנוח** מקליע שחדר לשכם כתפו הימנית. המנוח החל לרוץ לכיוון **השטח הפתוח** מאחורי ביתו של **ראאד**, אך התמוטט ונפל ארצה. **קליע נוסף** שירו מי מהמשיבים פגע **בעדנאן** אשר עמד אותה העת **סמוך לילד המנוח** חדר לירכו הימנית וגרם לפציעתו.

לאחר מכן **נמלטו** המשיבים **דרך שער הכניסה הקדמית** לבית בעוד הילד המנוח מתבוסס בדמו. הילד המנוח פונה ברכב על ידי בני משפחתו לתחנת מד"א הקרובה ומשם פונה באמבולנס שפינה את המנוח לבית החולים סורוקה שם נקבע מותו. מותו של הילד נגרם כתוצאה מהלם לבבי כתוצאה מהצטברות מהירה של דם בחלל הריאה הימנית ובשילוב אבדן דם רב, בעקבות מעבר קליע בודד דרך בית החזה שפגע בריאה בימנית של המנוח בסמפון הראשי הימני בקרום הכפורת ובעורק התת בריחי השמאלי.

8. **המשיבים 1 ו-3** נמלטו והסתתרו מפני המשטרה עד ליום 27.4.23 או אז נעצרו כשהם מסתתרים ביישוב **חורה**, בעודם מנסים להימלט מניידת משטרה שבאה לעצרם. **המשיב 2** נמלט והסתתר מפני המשטרה עד ליום 14.5.23 או אז נעצר על ידי המשטרה בכביש 34.

9. המשיבים 1-4 במעשיהם ניסו שלא כדין לפגוע באנשי הקבוצה באמצעות קליע ובאמצעות סכין או אבן או נשק פוגעני אחר ולגרום להם למום, נכות או חבלה חמורה, פצעו את עדנאן וכן נשאו נשק בלא רשום, על פי דין לנשיאתו או להובלתו וירו מנשק חם בשטח בנוי בצוותא ובחבורה. משיב 4 איים על לילה בפגיעה שלא כדין בגופה ובמשפחתה בכוונה להפחידה.

טיעוני הצדדים:

10. **ב"כ המבקשת** טענה במסגרת הדיון שנערך בפניי ביום 23.11.23 כמו גם במסגרת עיקרי הטיעון הכתובים שהוגשו, כי קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיבים אשר מבוססות על **עדויות עדי הראיה שנכחו במקום**, הן ביחס לחברתם של ארבעת המשיבים והגעתם בצוותא אל מתחם הבית של ראאד, והן באשר להתרחשות אירוע הירי לאחר הכניסה לבית. אלו הן בתמצית:

הודעות לילה וראאד רמאדין - מתארים כיצד בשעות הבוקר המוקדמות התאספו המשיבים על סף ביתם והחלו לנהוג כלפיהם באלימות. בזמן הירי השניים נמלטו לביתם ולא ראו מי ירה. עוד על פי עדותה של לילה, בשעות שקדמו לכך **המשיב 4** הגיע לביתם ואיים עליה שאם לא יצטרפו למאבקם, הוא ישרוף את ביתה. בעימות שנערך לה עם **משיב 2** ציינה כי הוא היה רעול פנים וירה תוך כדי הליכה לכיוון הכביש.

הודעתו של עדנאן זיאדנה - מתאר כי ראה שהמשיב 1 ירה בו ובילד המנוח מטווח של כ-7 מטר. כתוצאה מהירי נפצע בישבנו.

הודעתו של חאמד אבו הוואש - מסר כי המשיבים 1 ו-3 הם שאחזו באקדחים וירו.

הודעתו של רמזי רמאדין - מתאר כי המשיבים 1 ו-2 אחזו בנשקים וירו, אולם אינו יודע להצביע מי ירה בילד המנוח. בעימות שנערך לו עם משיב 2 מציין כי המשיב 2 היה עם כפייה על ראשו. כן מסר כי הוא סבור שהמשיב 4 אחז במוט ברזל.

הודעתו של נעים זיאדנה - מתאר כי שניים ירו המשיב 1 ואחר שזהותו אינה ידועה לו. הילד המנוח נרצח מירי של המשיב 1.

הודעתו של ווסים רמאדין - המשיבים 1 ו-2 החזיקו אקדחים וירו אינו יודע מי מביניהם פגע בילד המנוח. בנוסף, מסר כי גם המשיב 4 אחז בנשק וכן גם המשיב 3 היה עמם. בעימות שנערך לו עם משיב 2 ציין כי המשיב 2 היה עם כפייה על ראשו.

הודעתו של ראמי רמאדין - לאחר ששמע את הירי, יצא מהבית וראה את המשיבים 1 ו-2 יוצאים מהדלת ואוחזים בנשק. עוד מסר כי המשיב 4 ירה לכיוונם שלו ושל יונאן 2 כדורים.

הודעתו של אחמד אבו הוואש - מתאר כי היו שני יורים שאינו יודע את זהותם, ברח והסתתר מאחורי עץ והבחין בילד המנוח שוכב על הרצפה.

הודעתו של אברהים אבו הוואש - מסר כי המשיב 3 ירה באקדח שני כדורים בילד המנוח ובאדם נוסף ברגל. לאחר מכן המשיב 3 ברח כשלצדו המשיבים 1,2 ו-4. בשחזור מתאר כי ראה את משיב 3 אחוז באקדח אולם לא ראה אותו יורה בו משום שמיד החל לברוח. כן מסר כי משיב 4 אחז במוט ברזל.

המאשימה הדגישה כי היא ערה לשוני בגרסאות העדים ביחס למיקומם של המשיבים, ברם אין מדובר בסתירות מהותיות. כלל העדים מסרו, כי האירוע התרחש במתחם ביתו של ראאד, החל מהכניסה דרך השער הרוק ועד ליציאה האחורית למקום המפגש בין שני הבתים ואזור המכולה והמשאית. הוטעם כי השוני בגרסאות העדים נובע מזווית ראייתו של כל עד ומיקומו.

עוד הפנתה המבקשת לגרסאות המשיבים:

המשיב 1 טען כי בערב קודם לכן נורה בגבו, טופל באמבולנס וחזר לביתו. בעת האירוע שכב במיטתו ולא יצא

לפני השעה 07:00; **המשיב 2** שתק בחקירות ובעימותים; **המשיב 3** התעורר בבוקר האירוע בשעה 06:30, שמע ירי ויידויי אבנים ולא יצא מביתו. יצוין כי המשיב 3 הכחיש ששוחח עם אחיו סאלם לאחר שהותקף (נהג המשאית מחולל האירוע). עמד בהכחשתו חרף שהוטח בו פלט השיחות; **למשיב 4** גרסה מתפתחת. תחילה טען בשעה 06:00 יצא וראה את **רמי** אבו הוואש אוחד באקדח (אינו בטוח שירה). בהמשך שמע שהפצוע נפטר והבין שכל גברים במשפחה שלו צריכים להסתתר. מכחיש שאחז באקדח או בכלי תקיפה אחר וטען שכלל לא נכח בזירה. מכחיש כי יידה אבנים לעבר הבית של אבו הוואש. בהמשך **שתק** כשנשאל שוב האם יצא ממתחם הבית שלו לפני שהילד המנוח נורה. לאחר מכן תיאר כי יצא מהבית שלו לחלק האחורי, אולם לא התרחק מעל 3 מטר. **בהולכה הפוכה** טען שעמד בחצר האחורית שלו ואחז במוט ברזל על מנת להגן על עצמו. בחקירה האחרונה אישר כי נכנס למתחם הבית כ- 3 מטרים למספר שניות ולגבי המשיבים 1 ו-2 טען כי לא ראה אותם עם נשקים אבל המשיב 1 היה במתחם הבית.

לטענת המבקשת קיימות ראיות נוספות.

סרטונים שצולמו על ידי אזרחים בסמוך לאחר הירי; שיחות רבות למוקד 100 ממתחם הבית וכן ממצאי מז"פ, בכללם דו"ח הנתחה, לפיו מותו של הילד נגרם כתוצאה מאיבוד דם מסיבי עקב פצי ירי בשכם ימנית באזור הגב, **תואם לעדויות** לפיהן הילד נורה בעת מנוסה;

ח"ד מומחה מעבדת נשק - מהזירה נאספו תרמיל אחד בקליבר 5.56 התואם לרובה M-16 וכן 24 תרמילים בקליבר 9 מ"מ המתאימים לירי אקדח בנקודות שונות בזירה כאשר מדובר בתרמילים שנורו מ-4 אקדחים שונים. נתון זה **תואם** גם לחוות דעתו של המומחה בכל הנוגע לחלק מן **הקליע שהוצא מגופו של המנוח** ולדידו ככל הנראה מדובר בקליע 9 מ"מ שנורה מאקדח; דו"ח מבדיקת הזירה שנערך על ידי החוקר יצחק גלעד **מצביע על התאמה** בין עדויות חלק מעדי הראיה לממצאים שנאספו בשטח.

ביחס לעילות המעצר - נטען, כי בעניינם של המשיבים קיימת עילת מעצר סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "החסד"פ") שכן מדובר בעבירה החמורה בספר החוקים בשילוב עבירות בנשק שהביאה לתוצאה הקשה של הירצחו של ילד קטן; עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(א) לחסד"פ בשל יסוד סביר לחשש כי אם ישוחררו ינסו לשבש הליכי משפט ולהתחמק מהדין. חשש זה נלמד מהתנהלותם של משיבים 1-3 שנמלטו מהשכונה לאחר האירוע ואיתורם רק לאחר זמן מה; עוד לשיטת המבקשת, קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחסד"פ שכן מדובר בנסיבות של ירי ללא הבחנה תוך כניסה למתחם בית פרטי, בשל סכסוך משפחות על רקע של "מה בכך".

לגישת המבקשת, על רקע עילות המעצר המובהקות, דינם של המשיבים להיעצר עד תום ההליכים.

11. ב"כ המשיבים הגישו טענותיהם המפורטות בכתב, כמו גם בדיון שנערך לפניי.

ב"כ המשיבים 1 ו-4 הלין בפתח דבריו על "חוסר האובייקטיביות" בתיאורי המאשימה בנוגע לאירועים שקדמו למותו של הקטין. לשיטתו, מכתב האישום נעדרו התקיפות שבוצעו על ידי משפחת אבו הוואש, בכללן, ידווי האבנים מצדם, הצתת רכבו של אוסאמה בן עלי עמדין, הירי שבוצע כלפי משפחתם והפגיעה במשיב 1. בתמיכה לטענתו, הסניגור הגיש תמונות, דוחות פעולה של שוטרים ומסמכים מתוך תיק החקירה שנפתח בעקבות שריפת הרכב. על רקע קיומם של אירועי אלימות קודמים, הוטעם על ידו כי לא ניתן לקבוע את עיתוי הופעת הממצאים השונים בזירה ולקבוע לאורם את זהות היורה.

נטען כי מאחר ולא ניתן לדעת מה היה **מיקומו המדויק של המנוח** בעת הפגיעה בו, לא ניתן לשלול שהמנוח נפגע מבני משפחתו או לחילופין שירו במנוח מהשטח הפתוח.

נטען כי כלל העדים המפלילים משתייכים לצד המסוכסך עם המשיבים ועל כן אינם אובייקטיביים ואף סותרים האחד את רעהו בדברים מהותיים. על כן על סתירות אלו לפעול לטובת המשיבים ולהטות את הכף לעבר חזקת החפות, חרף השלב בו אנו מצויים.

הודגש כי הדבר מקבל משנה תוקף באשר למשיב 4 שקיים סרטון שמוכיח שלא היה בחצר ביתו של ראאד. נטען כי המניע של לילה וראאד להפליל את המשיב 4 מקורו בסכסוך על בנייה בלתי חוקית.

נטען כי המשיבים 1 ו-4 נעדרי עבר פלילי ומגיעים ממשפחה נורמטיבית ויצרנית. המשיב 4 בן 32, איש חינוך, נשוי ואב ל-3 ילדים. המשיב 1 נהג אוטובוס בחברת "קוים" ובעל תואר בהוראה.

ביחס לחלקו של המשיב 4 - הטענה בדבר **הביצוע בצוואת** אינו יכולה לשכון בשעה שלא נטען לקשירת קשר מוקדמת; כתב האישום לא מייחס לו החזקת נשק או ירי וכל חלקו מתמצה בהיותו סמוך למשיבים כשהוא אוחז מוט ברזל.

עוד לשיטת הסנגור, טענה זו הופרכה הן מעדויות עדי התביעה והן באמצעות **סרטון 19** שממנו עולה שהמשיב 4 נכנס בגפו לחצר **לאחר הירי** וללא מוט ברזל בידו. בכך מפריך הסרטון את עדויות ארבעת עדי הראיה (לילה, איברהים, רמזי ווסים) שעל פיהם נוסח סעיף 9 לכתב האישום ולפיהן המשיב 4 נכנס עם המשיבים 1-3 כשהוא עם הגב-שומר וכשהוא אוחז בידו מוט ברזל. נטען כי עדויותיהם של הארבעה "עוצבו" לאחר שצפו בסרטון 19.

אשר ל**משיב 1** - נטען, כי הזיהוי שלו נסמך על עדויות בעייתיות. כך למשל מעדותו של **נעים זיאדנה** עולה כי ראה שני יורים, שאת אחד מהם זיהה כמשיב 1 כאשר לא ראה אנשים נוספים שמצויים איתם. עדותו הססנית ומעורפלת הן באשר לזהותו של המשיב 1 והן ביחס למיקומו. הסנגור הלין על כך שחרף אמירות חוזרות של העד נעים על כך שלא מכיר את המשיב 1 וכי נאמר לו על ידי אחרים שזה הוא, לא נערך לעד מסדר זיהוי. בדומה, מספר עדים מזהים את המשיב 1 בשטח הפתוח ואחרים בחצר הצפונית; ישנה אי בהירות גם בנוגע לשאלת כניסתו למתחם; ללבושו; האם אחז בנשק; אף השחזורים שנעשו מכרסמים במהימנות העדויות, שכן

מהמקום בו חלקם עמדו, שדה הראיה מוגבל או כלל לא קיים.

עוד נטען, כי העדים סותרים האחד את רעהו בחלקים מהותיים. עולה כי חלקים רבים מהעדויות הם מפי השמועה וניכר כי נעשה שיבוש ו"תפירת תיק".

עוד הפנה הסנגור לסרטון שקיים בתיק בו נשמעים שניים אומרים בזמן אמת כי **הבן של חלואה** הוא שירה, היינו או **איברהים או רמי**. עוד נטען, כי ראיה זו נתמכת גם בסרטון שצולם בו נראה אדם מבני משפחת הקורבן מכיוון נשק מהחצר הצפונית של בית ראד סמוך לשיג. נטען כי היות והנשק הנצפה בסרטון נחזה להיות **מסוג רובה** ואילו בזירות האירוע נמצאו **כדורי אקדח**, המשטרה כלל לא בדקה כראוי כיוון חקירה זה. לשיטתו, לא ניתן לשלול כי הנשק המצולם בסרטון הוא אקדח אשר הוסב לרובה ארוך. בדומה, פורט כי סימני הירי על החומה מצביעים על ירי מכיוון מנוגד מזה לו טוענת המאשימה ומתיישבים עם הכיוון אליו מכיוון קנה הנשק המצולם בסרטון. גרסה זו של האירוע נתמכת בממצאים נוספים בדמות קליעים שנמצאו בחצר הצפונית.

השיבוש הנטען שנעשה על ידי משפחת אבו הוואש, על פי טענת הסניגור, נלמד גם מהעלמת ראיה חשובה בדמות **הארד דיסק של מצלמות האבטחה של הבית**. עוד נטען כי בחומר החקירה קיים סרטון שצולם על ידי **חסן אבו מדיעם** ולפיו ראה שנכנס למגרש רכב מסוג יונדאי, ירד ממנו אדם ואז נשמעו יריות והרכב עזב את המקום. על כן, העריך שהיורה ירד מתוך רכב היונדאי בשטח הפתוח. גרסה זו נתמכת מעדותו של נעים וכן מעדותו של אחמד.

נוכח חולשת הראיות הנטענת, סבור ב"כ המשיבים 1 ו-4 כי יש להורות על שחרורם ממעצר.

12. ב"כ המשיבים 2 ו-3

עמדו בפתח דבריהם על קיומה של חולשה בראיות לכאורה המצדיקה את שחרורם של המשיבים לחלופת מעצר.

נטען שכל עדי הראיה הנם עדים בעלי אינטרס מובהק להפיל את המשיבים ומשתייכים לצד של משפחת המנוח. נטען כי בהתאם לפסיקה, על בית המשפט להסתכל על התיק מ"מעוף הציפור" ולבחון את איכות ודיות הראיות הקיימות בתיק ואת האופן בו משתלבות זו בזו.

נטען כי בחינה של החומר החקירה מעלה כי **עדי התביעה סותרים** אחד את השני ואף **שיקרו** בעניינים מהותיים. כך ולא באופן ממצה, הסתירות הן ביחס לפרטי הלבוש של המשיבים, מספרם וזהותם של האוחזים בנשק, היכן עמדו ועוד.

נטען, כי משפחת **אבו הוואש** העלימו את תוצרי מצלמות האבטחה של המתחם שיכלו בנקל לשפוך אור על האירוע ולהוכיח את חפותם של המשיבים.

ב"כ המשיבים 2 ו-3 הלינו על החלטת היחידה החוקרת להימנע מלחקור את האירועים המקדימים, חקירה שיכלה להצביע על כך שהמנוח ועדנאן נורו מירי תועה בידי מי מבני משפחת אבו הוואש.

נטען כי האזנה לשיחות שבוצעו למוקד 100 בין התאריכים 15.4.23-14 מלמדת על מהומה שפרצה בבתי מס' 17 ו-18 בשכונה מספר 5. עוד נלמד כי **עלי עמאדין אביהם של משיבים 1 ו-4** התקשר בעצמו למשטרה בזעקה כי הרסו לו את הבית וברקע נשמעים קולות ירי. בחקירתו של עלי מיום 15.4 סיפר כי באותן שעות יידו עליהם אבנים (רמזי וואסים), רכבו של בנו אוסמה הוצת, הוזמן כיבוי אש, בנו המשיב 1 נורה בגב (הפניה לזכ"ד של עמי ברנס לפיו היה ירי זיקוקים לכיוון השוטרים שפגע במשיב 1). כן צוינה שיחה למוקד 100 בשעה 04:10 במסגרתה דווח על הימצאות רובה בבית משפחת אבו הוואש; בשעה 06:26 מדווחים מאותו נייד (ששייך לטארק אחיהם של המשיב 1 והמשיב 4) על קטטה; בשעה 06:45 מדווח כי הרסו להם את הבית ובשעה 07:00 מתקשרים לדווח שמשפחת אבו הוואש נכנסו לביתם ויורים עליהם.

עוד לגישת ב"כ המשיבים, שיחות אלו נעדרו מטיעוני המאשימה שאזכרה רק את השיחות שבוצעו על ידי ראאד. בדומה, גם **אייד אלגבור** בהודעתו מתאר כי ראה זריקת אבנים מביתו של ראאד, בית 17 לעבר בית 18 השייך למשפחת ע'מדין. ראיות אלו מצטרפות לצילומי מצלמות האבטחה, לזכדים שכתבו השוטרים ולצילומי החלונות המנופצים, ומלמדות כי משפחת המשיבים היא זו המותקפת.

לשיטת ב"כ המשיבים, מסקנה זו נתמכת גם בממצאים שמצאו השוטרים שהוזעקו לבית 18 בסלון הבית, בדמות קליע וחור ירי. משכך טענותיהם של בני משפחת אבו הוואש, לפיהם ישנו והתעוררו למשמע ירי הנן טענות שקריות.

ביחס לזירת האירוע - נטען, כי בשל האירועים המקדימים שאירעו במתחמי הבתים, אין כל יכולת ללמוד מהימצאותם של הקליעים, התרמילים והאבנים על מועד אירוע הירי שהוביל להימצאותם בזירה ואין כל ראיה פורנזית שקושרת מי מהמשיבים 2 או 3 לזירה הספציפית.

עוד נטען, כי אין כתמי דם של **המנוח** ושל **עדנאן** במיקום בו טענו עדי הראיה שנורו. כך גם באשר לשאלת מקום הימצאו של המנוח בעת שפונה למד"א על ידי דודו **באסם** אלזידנה. ב"כ המשיבים העלו תהיות באשר להתנהלות משפחת המנוח שהמתינה שבאסם יגיע מביתו בבאר שבע לרהט על מנת לפנות את הקטין המנוח שנורה חלף הזעקת שירותי הצלה. החוקרים אף לא תפסו את מצלמת רכבו של באסם.

ב"כ המשיבים טענו למחדלי חקירה מהותיים ומשמעותיים, כך בין היתר לא נבדק כיוון חקירה לפיו **איברהים** או **אחיו ראמי** הם שהרגו את המנוח כעולה מהסרטון שהועלה בטיק טוק, בו נשמע אזרח צועק כי **הבן של חלוואה** הוא שירה במנוח. איברהים בחקירתו טען כי ישן עם רמזי עמאדין בבית מס' 17 ואילו רמזי בחקירתו מסר כי רק לאחר שנפטר הילד המנוח איברהים הגיע. בנוסף, צפייה בסרטון שצולם עובר לאירוע מעלה כי **איברהים** כיוון נשק לכיוון בו עומד המנוח כשהוא לובש **מעיל דובון וחובש כובע שחור**. גם בחקירתו לבש

פרטי לבוש אלה.

עוד נטען, כי בניגוד לטענת המאשימה בסיכומיה, לפיה השוני בגרסאות העדים נובע ממיקומם השונה, העדים עצמם בשחזורים ממקמים עצמם בסמיכות זה לזה, במקום בו מסתיימת חצר בית מס' 17 ומתחיל שטח הכורכר, וממילא, גם אם היו עומדים בנקודות שונות, הרי שמדובר באירוע אחד ואילו העדים סותרים אחד את השני בעניינים מהותיים באופן שמחליש את עוצמת התשתית הראייתית.

עוד נטען לכשל באי תיעוד חזותי באמצעות וידאו של הזירה כאשר רק כעבור כשבועיים הגיעה למקום המאשימה, זו ביקשה כי יבוצע תצלום מהאוויר. במועד זה הזירה כבר לא נראתה כפי שהייתה בזמן אמת, כך למשל הותקנו לוחות איסכורית בחלק הקדמי והאחורי של המתחם וכן המשאית שחנתה בעת האירוע כבר הוזזה מהמקום בעת שבוצע הצילום.

ביחס ל**משיב 3** נטען כי שני עדי ראיה בלבד קושרים אותו לזירת האירוע כשהוא יורה מנשק והם **איברהים** אבו הוואש ו**חאמד** אבו הוואש. שני עדים שגרסתם מתפתחת וסותרת את עצמה בנקודות מהותיות ומצויה בסתירה לראיות אחרות בתיק. נטען לטעות בזיהוי של המשיב 3 על ידי העד **חאמד** שטען בעימות מולו שהוא עבד אצל אביו. דבר שלא היה מעולם. בדומה, גם ביחס ל**משיב 2**, שני העדים אשר קושרים אותו לזירת האירוע כשהוא יורה מנשק הם **רמזי ווסים** שגם גרסתם מתפתחת וסותרת את הודעות עדי הראיה האחרים. הודגש כי לא קיים כל ממצא פורנזי או סרטון שמתעד את המשיבים 2 ו-3 בזירה.

נטען כי עדותה של **לילה** הנה מתפתחת. תחילה טענה שאינה יודעת מי ירה ולא בכדי שכן מהמקום בו עמדה לא ניתן היה לראות. בהמשך הוצג לה **סרטון** שעבר בין בני המשפחה והיטה את עדויותיהם (לטענת ההגנה סרטון זה איננו קביל משלא ניתן להתחקות אחר מועד הצילום, זהות המצלם, האם נערך ועוד), היא מתארת כי הדמויות המופיעות הן ארבעת המשיבים כאשר המשיב 2 עוטה כאפיה. טענה זו מבוססת אליבא ההגנה על שמועה וסברה. בשחזור היא כבר משנה גרסתה ומוסרת כי ראתה שהמשיב 2 הוא שירה. גרסה זו נסתרת בסרטון שצולם בזמן אמת לטיקטוק בו ניתן לראות שהחלון בו הייתה אמורה להימצא לילה ריק מאדם. המשיב 3 טען טענת אליבי שלא נסתרה.

בדומה נטען כי גם גרסתו של **ראמי** אבו הוואש שקרית. ראמי מתאר שהוא ואחיו **יונאן** הגיעו למתחם הבית כי שמעו ירי וראו ביציאה הקדמית את משיבים 1 ו-2 עם נשקים לאחר הירי וכן כי המשיב 2 לבש מעיל דובון של הצבא ועטה כאפיה, זאת בניגוד לסרטון בו נראית הדמות עם הכאפיה לובשת חולצה קצרה בצבע שחור ובניגוד להודעת יונאן שמסר כי לא ראה אדם חמוש או יורה וכי שמע בהמשך שהמשיבים 1,2 ו-4 הם שירו.

נטען למחדל חקירה נוסף של היחידה שלא הייתה מודעת לכך שלמשיב 3 יש **אח תאום** זהה בשם **באסם**. משהמשיב 3 טען טענת אליבי, גם אם בית המשפט יתן אמון בגרסאותיהם של עדי התביעה, משקיים למשיב תאום זה, עניין זה מעורר ספק בנוכחותו של המשיב 3 בזירה.

יתרה מכך, לשיטת ב"כ המשיבים, אינדיקציה נוספת לירי מבית מס' 17, נלמדת מהימצאות סימן ירי, פגיעת קליע וכתמי דם על החומה הנמוכה הצפונית מהצד הפנימי. כתמי הדם אינם שייכים למי מהמשיבים וגם לא למנוח. מכך נלמד שהירי נעשה על ידי מי מבני משפחת **אבו הוואש** מתוך חצר בית מס' 17 לכיוון הרחוב של שער הכניסה. כן על פי דו"ח מז"פ נמצאו חלקי קליע בסמוך לשער הירוק מבפנים ו-9 תרמילים שנורו משני כלי נשק בקוטר 9 מ"מ בחצר הצפונית, ממצאים המתיישבים עם האפשרות שממקום זה ירו משפחת אבו הוואש.

פורט כי צפייה בתיעוד מצלמות המכולת בין השעות 6:00-8:00 מעלה כי לא נראים אנשים עומדים מאחורי הקונטיינר או בסמוך לו ויורים, עובדה שלשיטתם מפריכה את גרסאות עדי הראיה הטוענים כי בוצע ירי אליהם מכיוון הקונטיינר. מחדל חקירה נוסף נטען הוא אי התייחסות לדו"ח הפתולוגי המעלה צורך לבדיקת מז"פ של פרטי הביגוד של המנוח.

בשל כל אלה טענו ב"כ המשיבים 2 ו-3 לכרסום משמעותי בעוצמת התשתית הראייתית, ומכאן, גם האפשרות להורות על שחרורם לחלופה. הוטעם כי הדברים מקבלים משנה תוקף בשעה שהמשפט צפוי להימשך זמן רב והמדובר בכתב אישום שהוגש בחודש מאי 2023.

המשיב 2 בן 25 נשוי ואב לשניים, סיים 12 שנות לימוד, עבד כנהג משאית וניהל אורח חיים נורמטיבי. המשיב 3 בן 40 נשוי ואב לששה ילדים, סיים 12 שנות לימוד, עבד כנהג משאית וניהל אורח חיים נורמטיבי.

13. דין והכרעה:

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, ועיינתי בטיעונים בכתב, נדרשתי לחומר החקירה ולפסיקה הנוהגת, הגעתי לכלל מסקנה כי קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיבים כדבעי.

בטרם אפרט מה הן אותן ראיות אחזור על מושכלת יסוד לפיה ההחלטה בדבר מעצר עד תום ההליכים נעשית על סמך חומר הראיות הגולמי, כאשר חומר הראיות טרם עבר את "מסננת" החקירה הנגדית. בהתאם לפסיקה בשלב זה בית המשפט בוחן רק האם חומר הראיות מצביע על סיכוי סביר להרשעת הנאשם ואין הוא קובע ממצאים מזכים או מרשיעים:

"כידוע, בשלב הארכת המעצר עד תום ההליכים כל שעל בית המשפט לבחון הוא האם קיימת תשתית לכאורית להוכחת אשמתו של הנאשם בעבירות המיוחסות לו. תשתית לכאורית כאמור אינה דורשת הוכחת אשמתו של הנאשם מעל לכל ספק סביר כי אם בחינת הכוח ההוכחתי הפוטנציאלי האצור בחומר החקירה. ראיות לכאורה להוכחת האשמה הן איפוא ראיות גולמיות אשר לגביהן קיים סיכוי סביר שעיוודן במהלך המשפט - תוך בחינתן בחקירות, ותוך קביעת אמינותן ומשקלן - יוביל לראיות אשר מבססות את אשמת הנאשם מעל לכל ספק סביר. רק אם קיימים ליקויים בסיסיים או קשיים אינהרנטיים בחומר החקירה באופן שהחומר הגולמי כפי שהוא נתפס כיום לא יוכל - גם לאחר "עיוודו" בעתיד והעברתו בכור המבחן של ההליך הפלילי - להקים תשתית ראייתית אשר יש סיכוי סביר שניתן יהא לבסס עליה את הרשעת הנאשם, תתבקש המסקנה כי אין מצויות נגד הנאשם ראיות לכאורה להוכחת האשמה ועל כן אין מקום למעצרו

עד תום ההליכים (ראו למשל: בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל...) (בש"פ 826/08 קיאל קשאש נ' מדינת ישראל [פסקה 5 להחלטה של כב' הש' ארבל] (פורסם בנבו, 14.2.08).

עוד יפים לעניינו הדברים האמורים מהעת האחרונה בבש"פ 8934/23 איאד חמד ואח' נ' מדינת ישראל [פסקה 13 להחלטתה של כב' הש' רות רונן] (פורסם באר"ש, 15.1.24):

"כפי שהובהר לעיל, כאשר המארג הראייתי הכולל מביא למסקנה על אודות תרחיש עובדתי אשר טמון בו פוטנציאל ראייתי להרשעה, יש לבחון את טענות הנאשם ואת התרחיש העובדתי האלטרנטיבי. יש לבחון האם טענות הנאשם ביחס לראיות "סותרות", שוללות מיניה וביה את גרסת המאשימה (כמו למשל ראיות ברורות לנוכחות של הנאשם במקום אחר); או שינשם הסברים אפשריים לראיות אלה. אם מכלול הראיות שמציגה המאשימה הוא בעל עוצמה ראייתית מספקת, ואם ישנם הסברים סבירים הפותרים את הקשיים עליהם מצביע הנאשם - לא יהיה די בקשיים אלה כדי לשלול את עמדת המאשימה".

עוד נקבע לאחרונה בבש"פ 270/24 אקרם אלשאעפי נ' מדינת ישראל [פסקה 11 להחלטתו של כב' הש' כבוב] (פורסם באר"ש, 28.1.24):

"... מקומן של הטענות השונות הנוגעות למהימנות המתלונן ועדי הראייה, להתברר במסגרת ההליך העיקרי. זאת, ודאי מקום בו המסד הראייתי הלכאורי בענייננו אינו נסמך אך על עדות יחידה, אלא כאמור בראיות שונות ומגוונות 'המתחברות' זו לזו (ראו למשל: בש"פ 8175/23 תורכ נ' מדינת ישראל, פסקה 12. (14.12.2023))."

בענייננו, חומר החקירה מלמד כי ביחס לכל אחד מהמשיבים, קיימות מספר ראיות לכאורה, המסבכות אותם במיוחס להם. ראיות אלו מורכבות מעדי הראייה, לצד ממצאי זירה וראיות נוספות. ובמה דברים אמורים.

גרסת העדה לילה רמאדין

"בשעה 6:00 בערך משפחת רמדין קפצו עלינו שוב והתחילו לשבור לנו את הבית ואני ראיתי את האנשים שאמרתי לך שזה תייסיר, עלי, מאזן, אחמד וסאמי גם היה מחזיק מוט ברזל ושובר בבית שלנו ואז היה ירי והילד נורה והם הלכו" (פסקה 31 להודעה מיום 24.4.23).

"הם רצו שנהיה שותפים איתם בקטטה, לזרוק אבנים לכיוון אבו הואש ולשבור ביחד איתם ואנחנו לא הסכמנו. ואז הם התחילו לזרוק לכיוון שלנו אבנים. ותייסיר אמר לי 'וואלה אני אשרוף אותך, אם לא תשתפי איתנו ואני אגרש אותך מהבית יזונה שרמוטה'. כל זה אמר לי כאשר הוא עומד ברחוב בחוץ ואני עומדת במגרש שלנו ואני רואה אותו מולי בעיניים שלי. זה היה לפני הרצח בכמה שעות, אני לא זוכרת בכמה שעות" (שם, פסקה 7).

גרסת העד ראיד רמאדין:

"... ובבוקר בין השעות 6 ל-7 התאספו עוד פעם המשפחה שלי והשמות שלהם: תייסיר עלי רמדין, אוסמא עלי רמדין, אחמד עלי רמדין, סאמי איברהים רמדין, באסם איברהים רמדין, מאזן שחדה רמדין וסאלם איברהים רמדין. הם התאספו ליד הדלת של הבית שלי, רצו להיכנס לבית שלי, הם רצו לשרוף את הבית שלי" ובהמשך: "... אז התחילו זריקות אבנים גם עלי וגם על אבו הואש. גם אבו הואש זרקו אבנים על המשפחה רמדין. היה גם ירי וזיקוקין. היתה ממש מלחמה. הירי היה מהצד של רמדין בלבד, מצדם של הואש היתה רק זריקת אבנים. אני שמעתי את אבו הואש אומרים הרגתם את הילד, הילד נהרג וכולם התחילו לצעוק". עוד מפרט כי "כשהתחיל הירי אני ברחתי" וכי רמדין הם אלו שירו "כי הירי בא מהצד שלנו, איפה השער שלי, הצד של רמדין, מהצד של הבית שלי". לא ראה מי ירה אולם "שמעתי שאומרים מאזן, זה שמועות" (עמוד 3-4 להודעה מיום 19.4.23).

בהודעה מאוחרת יותר פירט "תייסיר, סאמי, אחמד ומאזן. ארבעת אלה אני רואה אותם בעיניים שלי, אני רואה אותם מהחלון שליד השער הירוק של הבית שלנו, הם מתאספים ביחד עם אבא שלהם עלי" (עמ' 2 להודעה מיום 11.5.23).

גרסת העד עדנאן זיאדנה:

"היינו יושבים אני והמשפחה שלי בחצר של הבית של ראעד עמאדין ובא בחור קפץ מהקיר ועשה את הנשק ככה (הערת חוקר - עדנאן מדגים לי איך הוא דרך את הנשק) ואז הוא ירה כדור אחד פגע בי ואחד בילד במוחמד [...] הבחור הזה אני מכיר אותו קוראים לו אחמד רמאדין הבן של עלי" ובהמשך "כמעט 7 מטר היה קרוב כמעט הרג אותי". מתאר כי המשיב 1 לבש חולצה לבנה ומכנסי ג'ינס (הודעה מיום 18.4.23). מסר כי המשיב 1 נמלט לביתו לאחר הירי "כי הבית שלו והבית של ראעד צמודים" (עמוד להודעה מיום 15.4.23 שעה 14:26).

גרסת העד חאמד אבו הואש:

"... ואז הגיעו שני אנשים עם נשקים אחד מאחורי הבית והשני מקדימה ירו באוויר וגם ירו ישר לכיוון שלנו והאנשים שהיו מחזקים בנשקים וירו הם סאמי אברהים אל רמאדין ואחמד עלי אל רמאדין היה להם אדקחים ראיתי בעיניים שלי ואני מוכן להגיד להם בפנים" (עמ' 2 להודעה מיום 17.4.23). מתאר כי עמד מאחורי הבית "סאמי בא מקדימה לכיוון שלנו וירה באוויר וגם אחמד בא מאחורה וירה ואנחנו ברחנו ושמענו שיש פצועים מהצד שלנו והכל נעצר..." ובהמשך "בהתחלה ירו באוויר כמה כדור ואחר כך אני ראיתי אותם יורים על אפס" (עמ' 2). משהוצגו לו תמונות המשיבים אמר על תמונה 1-ג (המשיב 1) שמדשובר במשיב 1 וכשהוצגה לו תמונה 4-ג (המשיב 4) השיב כי הוא משוכנע ב"מאה אחוז" כי מדובר במשיב 1 "1-ג) דומה לאחמד אבל עכשיו שראיתי את התמונה הזאת זה אחמד במאה אחוז" (עמוד 4).

גרסת העד רמזי רמאדין:

"... עד שנכנסו 4 אנשים 2 היו עם נשק, הם עמדו גב לגב כדי להגן על עצמם והתחילו להרים את

הנשק, וזה היה ממש ישר עלינו. מי שהחזיק את הנשק זה אחד השם שלו אחמד עמדין והשני מאזן עמדין ומה שהגן על הגב שלהם זה היה סאמי עמדין וגם תייסיר עמדין. התחילו לירות עלינו וכולנו ברחנו, זה כמה שניות עד שראינו את הילד נזרק, נפל על הרצפה, אני ראיתי חור באף שלו והשני אמרו שנכנס לו מהצב השני מהיד שלו, אני לא ראיתי את החור השני. כל הילד היה עם דם בפנים שלו ומהפה שלו, כל הגוף היה דם. התחלנו לצעוק הילד מת, הילד מת [...] באותו הרגע בן הדודה שלי ממשפחת אבו הוואש בשם עדנאן, שגם קיבל כדור בצד ימין של הישבן, גם את זה אני ראיתי. ואז התחלנו לצעוק, כולנו נכנסו להלם..." (עמוד 3 להודעה מיום 17.4.23). תיאר כי המרחק בינו לבין המשיבים היה כ-20-25 מטר. ובהמשך "מי שנכנס ראשון לתוך החצר שלנו של הבית, זה היה אחמד ואח"כ נכנס תייסיר באותו הרגע היה ממחר, זה היה מאזן, ואיך שנכנס מאזן שמענו את הקול של הירי ובאותו הרגע ברחנו" השיב כי ראה את המשיבים 1 ו-2 יורים אולם "לא ראיתי מי הרג את הילד, שמענו, ראינו את הנשק וברחנו." (שם, עמוד 4). בהמשך לשאלת החוקר משיב כי למשיבים 3 ו-4 "מה שאני ראיתי היה להם ברזלים בידיים, לשניהם היה ברזל" (עמוד 7).

גרסת העד נעים זיאדנה:

"... ביום שבת בשעה 6 או 7 בבוקר, היינו עומדים מאחורי המשאית ששייכת למשפחת רמדין, והיו גם אנשים שעמדו שם ורצו לעשות סולחה ואז מהכיוון של רמדין הגיע אחד בשם אחמד עלי רמדין, היה ליד הקיר, היה לו אקדח ביד וירה לכיוון שלנו, ומכיוון הבית שלהם מהכביש הראשי, הגיע בחור נוסף שאני לא מכיר אותו, ולא יודע מה שמו, היה לו גם אקדח וירה לכיוון שלנו ואנחנו ברחנו. בזמן הירי, הילד מוחמד שנרצח, היה עומד לידנו וברח יחד איתנו, המרחק ביני לבין מוחמד היה ממש צמודים, עמדנו ביחד" ובהמשך השיב לשאלת החוקר "אחמד והשני הגיעו ביחד באותו הזמן וירו ואנחנו ברחנו, ומוחמד ברח יחד איתנו והכדור פגע בו. ועוד מישהו בשם עדנאן הוא נפגע מכדור שבא מהכיוון של אחמד [...] מוחמד ועדנאן ברחו לאותו כיוון ואני ברחתי לכיוון הבית שלי" (עמוד 2 להודעה מיום 18.4.23). בהמשך מבהיר כי ראה רק את משיב 1 מגיע עם אקדח, ביחס לאותו אחר הבין זאת מאחרים שנכחו במקום ובהינתן ששמע ירי שמגיע מהצד השני, מכיוון הבתים של רמדין. לא מכיר את המשיב 1 והבין את זהותו מבני משפחתו שנכחו לצדו באירוע (עמוד 3).

גרסת העד איברהים אבו הוואש:

מתאר בהודעתו מיום 15.4.23 שעה 8:37: "לפני כשעה וחצי בערך אני הייתי יושן בבית של רמזי רמאדין... שמענו ירי יצאנו בחוץ אני ורמזי כדי לראות מה קרה. אנחנו ראינו אותם את תייסיר ואחמד וסאמי ומאזן שזורקים אבנים משתלבות על הבית של ראד רמאדין [...] לאחר מכן אני ראיתי את סאמי עאמר רמאדין שהיה לו אקדח שהחזיק איתו ביד ימין. לידו היה אחמד הבן של עלי ואח שלו תייסיר הבן של עלי וגם הבן דוד שלו שמו מאזן סלמאן רמדין... כאשר שמענו את הירי אנחנו ברחנו לחצר השני. יש שני חצרות לבית. אנחנו ברחנו. אני ראיתי את סאמי במרחק של כ-7-8 מטר ממני שהוא נתן באקדח שני כדורים על הגג של הבית. לאחר מכן ראיתי את סאמי נכנס לחצר של הבית מהשער של הכניסה של השכונה ואנחנו ברחנו מהשער השני שהוא לכיוון הכיכר של סאמי (שוארמה). ראיתי את סאמי שהוא נותן עוד כדורים באויר. אנחנו המשכנו לברוח וסמי היה מתקדם אלינו והוא נתן כדור

ילד וגם לעוד בחור ברגל [...] לפני שהם ברחו לתייסיר היה ברזל גדול למאזן סכין של בקר מהגדולים וגם אחמד אותו דבר היה לו סכין כמו של מאזן... (עמוד 1). לשאל החוקר ביחס למקום הירי שפגע בילד המנוח "זה היה מחוץ לחצר לשטח של הבית ליד משאית שהייתה (עמוד 3).

גרסת העד וסים עמדין:

"מה שאני ראיתי בעיניים שלי שביום שבת לפני שהילד נרצח בעשר דקות ראיתי שני רעולי פנים עם אקדחים כל אחד מהם היה עם אקדח ביד ובגב שלהם עמדו עוד שני אנשים שמרו עליהם והאנשים האלו היו בצד של רמאדין וירו לכיוון הבית שלנו כי משפחת אבו הואש היו שם עומדים איפה שנרצח הילד" (עמוד 1 להודעה מיום 20.4.23). לשאלת החוקר השיב שהאנשים שהחזיקו אקדחים היו "מאזן סלמאן רמאדין ואחמד עלי רמאדין ומי שהיה מאחוריהם ושמר עליהם זה היה תייסיר עלי אח של אחמד וסאמי עאמר רמאדין" (עמוד 2). בהמשך מתאר שכתוצאה מהירי של מי מהמשיבים 1 ו-2 נפגעו הילד המנוח ועדנאן.

גרסתו של ראמי אבו הואש:

הוא ואחיו יונאן יצאו מהבית עם הישמע הירי "הגעתי ליד הבית של סלאמה מכיוון הכביש של השכונה וראינו שתיים עם נשק, אחד מהם אחמד והשני מאזן.... ונכנסנו לפה דרך בית שנמצא ליד ועברנו דרך דלת ברזל לאיפה שהייתה המשאית וראיתי את כל האנשים על מוחמד שהוא היה שכוב על הרצפה ועדנאן זרוק ליד הכיכר ליד הקיוסק... כשהגענו אני ויונאן ליד המשאית תייסיר ירה עלינו 2 כדורים, אני ראיתי אותו... וסאמי היה לידו... אבל מי ירה על הילד מוחמד אני לא ראיתי מי..." (עמודים 1-2 להודעה מיום 4.5.23).

גרסת אחמד אבו הואש:

העד הוא אח של לילה. מתאר כי ביום שבת לילה ביקשה שיגיע לעזור כי שוברים להם את חלונות הבית ומיידים עליהם אבנים "אני הלכתי לבית שלה, הינו כמה חברה משהו כמו 8 או 10 אנשים היינו איפה שהמשאית של ראד. אח"כ היו אנשים ממשפחת אבו מדיגם שהיו מפרידים, פתאום שמענו ירי מהצד של הקראון וגם מהחצר. שני מקומות, ברחנו לכיוון הבית של סלאמה ככה. איך שברחנו מצאנו את הילד שנפטר שמה..." (עמוד 2 להודעה מיום 19.4.23). לשאלה כמה יורים היו השיב "שתיים. מהצד של הקראון ומהצד של הבית. הייתי שמה אני ומוחמד וראד ורמזי וג'ברין ואחד ממשפחת גוועין [...] לפני הירי היה עובר רכב מהכיוון של הקראון שמה, זה רכב מסוג יונדאי או לבן או צבע כסף" (שם). מסר כי שניהם ירו לכיוונם וכי המרחק בין היורים היה 7-10 מטר אולם אינו מכיר אותם ולא ראה אותם. ברח והסתתר מאחורי עץ זית. גם עדנאן ברח לכיוון שלהם. פירט כי לאחר הירי נאמר לו שאלו שירו היו אחמד ומאזן וכי יש סרטון בטיקטוק (עמוד 3).

העדים ערכו עימותים עם מי מהמשיבים והטיחו בהם את מעורבותם:

עימות בין המשיב 1 לעדנאן מיום 8.5.23: זיהה את המשיב 1 כמי שביום האירוע עמד ליד החומה בחלק הפנימי של ביתו של ראיד (כ-6-7 מטר ממנו), הסתכל עליו, דרך את האקדח ופגע לו בישבן.

עימות בין המשיב 1 לאיברהים אבו הואש מיום 8.5.23: מתאר כי ראה את המשיב 1 ביום הרצח כשהוא לובש חולצה לבנה, הראשון שנכנס הוא סאמי כשאוחז אקדח ומכוון אליהם "בגב שלו היה אחמד בגב שלו תאייסיר ובגב שלו מאזן". הוא מיד ברח ולא יודע מי ירה בילד ובעדנאן.

עימות בין המשיב 1 לראמי אבו הואש מיום 8.5.23: "אני ראיתי בעיניים שלי, איך ששמעתי את הכדור הראשון איפה שהבית של הדוד שלי לאפי ראיתי את אחמד ואת מאזן יוצאים מהדלת. קודם כל מאזן ואחר כך הוא אחמד יוצא מהדלת. אבל אני לא אגיד לך אם הוא הרג את הילד או לא אני לא הייתי שם". בהמשך מוסיף כי המשיבים 1 ו-2 החזיקו נשק.

עימות בין המשיב 1 לנעים מיום 8.5.23: זיהה את המשיב 1 כמי שירה בעת האירוע "בטוח במאה אחוז ראיתי אותו מכיוון הבית השער של הבית של ראד וכשהוא ירה אנחנו ברחנו. והוא לבש חולצה לבנה". מתאר כי המשיב 1 ירה לכיוון שלהם.

עימות בין המשיב 1 לחאמד מיום 8.5.23: מזהה את המשיב 1 כמי שאחז באקדח ירה ופגע בילד המנוח "... הוא היה לובש חולצה לבנה. הוא בא מלמעלה איפה הבית של אחותי והתחיל לירות. לכיוון שלנו". ציין כי המשיב 3 היה יחד עם משיב 1.

עימות בין המשיב 1 ראמי רמאדין מיום 8.5.23: "הוא הראשון שראיתי אותו נכנס למתחם שלנו לבש חולצה לבנה קצרה, והיה אצלו אקדח וגם נכנס איתו מאזן ומאזן גם החזיק אקדח והם התחילו לירות ואנחנו ברחנו". ציין שאחרי המשיב 1 והמשיב 2 נכנסו המשיב 3 והמשיב 4, המשיב 4 זרק אבנים והחזיק ברזל ולמיטב זכרונו גם המשיב 3 החזיק ברזל.

עימות בין המשיב 1 ללילה מיום 8.5.23: מטיחה במשיב 1 שראתה אותו יחד עם המשיבים האחרים נכנסים למתחם שלהם. הם זרקו אבנים וירו (לא ראתה מי ירה). ציינה שהוא לבש חולצה לבנה.

עימות בין המשיב 1 וסים מיום 8.5.23: זיהה את המשיב 1 כמי שנכנס ביום האירוע לתוך המתחם ויחד עם המשיב 2 החלו לירות יחד איתם היו גם המשיבים 3 ו-4. לאחר הירי המשיב 1 העביר את האקדח למשיב 4.

עימות בין המשיב 2 ללילה מיום 15.5.23: זיהתה אותו כמי שהגיע למתחם הבית שלהם כשהוא "רעול חצי כזה מתחת לאף" ביום האירוע יחד עם המשיבים 1,3 ו-4 ומשהתחיל הירי היא ברחתה.

עימות בין המשיב 3 לראמי מיום 8.5.23: מזהה את המשיב 2 כמי שעמד ליד המשיב 4 בעת שירה עליו 2 עמוד 15

כדורים. העד ברח והתחבא מאחורי משאית.

עימות בין המשיב 3 לחאמד אבו הואשמיום 8.5.23: "ראיתי את סאמי הוא בא לכיוון הבית של אחותי והיה לו נשק והצליח לירות והוא גם ירה והיה מתלבש חולצה שחורה".

עימות בין המשיב 3 ללילהמיום 8.5.23: "אני ראיתי את סאמי אחמד, תאייסר ומאזן נכנסו למגרש שלנו והיה הרבה ירי נכנס בפנים הירי נכנס בפנים הירי היה בחצר שלנו בפנים...".

עימות בין המשיב 3 לרמזימיום 8.5.23: "הוא לא עשה כלום אבל היה לו ברזל והוא היה אחרי מי שנכנס בתוך המתחם שלנו זה היה אחמד ומאזן אבל לא היה לו נשק". העד מסר כי המשיבים 1 ו-2 הם אלו שירו.

עימות בין המשיב 3 לוסיםמיום 8.5.23: "סאמי נכנס לשטח שלנו ביחד עם תאייסיר, מאזן ואחמד הראשונים היו מאזן ואחמד, סאמי ותאייסיר היו מאחורה ומאזן ואחמד התחילו לירות ותאייסיר אחרי שאחמד נתן לו את הנשק שניהם ברחו וסאמי התחיל לזרוק עלינו אבנים חוץ מזה סאמי לא עשה שום דבר".

עימות בין המשיב 4 לוסים מיום 8.5.23: ביום האירוע זיהה את המשיב 4 כמי שנכנס לבית אביו מהדלת הירוקה יחד עם המשיבים 1,2 ו-3 "הם נכנסו לבית מאזן ואחמד התחילו לירות ותאייסיר עזר להם הוא החזיק ביד שלו נשק...". המשיב 4 אף זיהה עצמו "ב 70 אחוז" כמי שמופיע בתמונה מתוך סרטון בנייד של וסים. בהמשך הבהיר וסים כי לאחר הירי המשיב 1 העביר את האקדח שלו למשיב 4 ואז כל הארבעה ברחו.

עימות בין המשיב 4 לראמי אבו הואש מיום 8.5.23: ראה את המשיבים 1 ו-2 יוצאים מהדלת של הבית כשהם אוחזים אקדח. מטיח במשיב 4 שירה בו 2 יירות תוך שהמשיב 3 לצדו.

עימות בין המשיב 4 לרמזי מיום 8.5.23: מפרט כי המשיב 1 היה הראשון שנכנס כשהוא לובש חולצה לבנה, אחריו נכנס המשיב 2 כשהוא לובש חולצה שחורה. לשניהם היה נשק והם ירו. אחריהם נכנס המשיב 4 כשהוא לובש חולצה שחורה והוא והמשיב 3 זרקו אבנים. העד ציין כי הוא חושב שהמשיב 4 אחז בברזל.

עימות בין המשיב 4 לאברהים אבו הואש מיום 8.5.23: ישב בחצר של ראאד, שמעו שתי יריות, קמו ולפתע ראה את המשיב 3 נכנס מהשער הירוק כשהוא מכוון עליהם אקדח, הם ברחו ואז נאמר שהילד נהרג. יחד עם המשיב 3 היו המשיבים האחרים. המשיב 4 לבש חולצה שחורה והחזיק בידו פרופיל ברזל.

עימות בין המשיב 4 ללילה מיום 8.5.23: זיהתה את המשיב 4 כמי שאיים עליה ביום שישי. ביום שבת עמדה

במרפסת נכנסו המשיבים החל ירי והיא נכנסה לבית. מטיחה במשיב 4 כי נכנס מעבר ל-3 מטר וכי ראתה אותו ליד שולחן העץ בחצר.

14. לצד הגרסאות המפלילות של העדים, כמפורט לעיל, קיימות ראיות נוספות בדמות ממצאי מז"פ, ממצאים פורנזיים. כך למשל דוח הנתיחה מצביע על כך שהילד נהרג כתוצאה מאיבוד דם מסיבי עקב פצע ירי בשכם ימנית באזור הגב והדבר עולה גם מדוח מד"א, אשר פינה את הילד לבית החולים. מיקום הירי הקטלני בגופו של הילד, תואם לעדויות עדי הראיה, היינו, שהילד נורה בעת שניסה לברוח מן המשיבים.

כך גם חוות דעת מומחה מעבדת נשק - על פי דוח מהזירה, נאספו סך הכל תרמיל אחד בקלימבר 5.56 התואם לרובה 16M, בנוסף ל-24 תרמילים בקליבר 9 מ"מ (כלומר, מתאימים לירי אקדח) בנקודות שונות בזירה, כפי המפורט בדוח של חוקר הזירה (ראה מסמך לד'). עוד בהקשר זה, לפי חוות דעתו של המומחה, המדובר בתרמילים אשר נורה מארבעה אקדחים שונים (ראה פירוט בעמ' 3 לחוות הדעת).

בנוסף, ישנה התייחסות לממצאים בזירה אודות חלק מעטפת קליע ובהמשך לחלק מן הקליע שהוצא במהלך נתיחת גופו של הילד וסומן על ידי המומחה "חלק קליע" - אשר נקבע לגביהם שהינם ככל הנראה, מקליבר 9 מ"מ והסימנים שנמצאו עליהם מעידים, כי נורה מנשק מסוג אקדח - ללמד, שמבחינה פורזנית, לא צריכה להיות מחלוקת, כי המנוח נורה מכלי נשק מסוג אקדח ולא מכלי נשק מסוג אחר. ממצא זה, לכאורה, לא מתיישב עם טיעוני הסנגורים, שנסמכו על ידי מי ממקורבי המשיבים בדבר הסרטון על ירי שבוצע מתוך מתחם ביתו של ראאד, אינה רלוונטית לאירוע דנן, שכן נצפה אדם חמוש ברובה ולא באקדח (הסרטון הוצג גם במהלך הדיון שהתקיים במעמד הצדדים).

בנוסף, דוח בדיקת הזירה שנערך על ידי החוקר יצחק גלעד (מסמכים כד-כה), מצביע לכאורה על התאמה בין עדויות חלק מעדי הראיה לממצאים שנאספו בזירה (נמצאו תרמילי אקדח באזור השטח הפתוח בסמוך לאזור המכולה, שם שהתה חלק מהחבורה שנורתה... נמצא בזירה מוט מתכת... תשעה תרמילי אקדח בחצר הקדמית בתוך מתחם ביתו של ראאד אשר תואמים לעדות עדי הראיה בדבר הירי שבוצע על ידי המשיבים עם כניסתם למתחם ובחצר הבית... סימני קליעים בגדר הלבנים/חומה - המדובר בקיר הסמוך לבית בבנייה וליציאה לחצר האחורית, עליהם נשענו בקרבתו חלק מבני משפחת אבו הוואש, על פי עדותם - ישנם לפי דוח המומחה, סימנים הנראים כפגיעת קליעים בדיוק במקום בו התקבצו - ראה לעניין זה עדויות רמזי, אברהים, עדנאן... סימן פגיעת קליע בחומת הגדר הצפונית - תואמת למסלול הכניסה של המשיבים דרך השער הירוק או בקפיצה מעבר לחומה כפי שמתארים העדים בהתחלת הירי - ראה שוב עדות רמזי ואברהים. כך גם לגבי מציאת שני חלקי הקליע שנמצאו על הקרקע בתוך החצר הפנימית התומכים בעדויות עדי הראיה על ירי מצד המשיבים, מיד עם כניסתם דרך השער הירוק. בנוסף, קליעים על רצפת הכביש בסמוך לגדר הצפונית).

אשר לסרטונים - שני הסרטונים העיקריים שצולמו בסמוך מיד לאחר הירי. בסרטון אחד, שהועלה לטיק טוק, שצולם כנראה מאחד הגגות מעבר לרחוב מלמעלה, לא ניתן לראות את המתרחש בתוך מתחם הבית, אבל ניתן לשמוע צרורות של ריאות. כמו כן, נצפית המשאית שחנתה מאחורי הבית ואנשים רצים לעברה, וגם נצפים אנשים בורחים ומתחבאים מאחורי המשאית בזמן הירי. בסרטון השני, נצפית חבורה של מספר גברים בחולצות שחורות,

מתקבצים מול שער הבית של ראדד וזורקים אבנים. בהקשר זה, לילה וגם אברהים, מזהים את המשיב 4 כאחד ממיידי האבנים שנכנס לבית. עוד ברקע נשמעים יריות ברצף ולאחר מכן יוצא אדם לבוש חולצה שחורה וכאפיה על ראשו ואוחז חפץ ביד.

15. ביצוע בצוותא:

העבירות המיוחסות למשיבים הן עבירות שדרך ביצוען בצוותא חדא. לשם הוכחת יסודותיה העובדתיים של העבירה המבוצעת באופן הזה "לא נדרש כי כל אחד מהמבצעים בצוותא יבצע בעצמו את כל היסודות העובדתיים של העבירה" (ראה ע"פ 27965/95). בעבירה המבוצעת בצוותא אנו משקיפים כלל המבצעים כגוף אורגני מרובה זרועות, אשר "פעולותיה של כל זרועה משויכת לגוף כולו ולכל אחד ממשותפיו". בשל תפיסה זו, ניתן להרשיע מבצעים בצוותא גם במצבים בהם "לא התברר מהו חלקו המדויק שנטל כל אחד מהם בביצוע". כאשר על פי ההלכה הפסוקה, במצבים מסוימים, די בעצם נוכחותו של נאשם בזירת העבירה כדי להביא להרשעתו בשותפות בביצוע העבירה (ראה לעניין זה ע"פ 2247/10 וכן ע"פ 319/88).

אשר לטענות הסנגורים במישור המשפטי ביחס לביצוע בצוותא:

מקומן להתלבן במסגרת ההליך העיקרי ולא בשלב בחינתן של ראיות לכאורה. זאת בהינתן אופיו של הליך הבקשה למעצר עד תום ההליכים והיקפה המוגבל של הבדיקה הראייתית בהליך זה, אשר במסגרתה לא נדרש בית המשפט למכלול הראיות ואינו קובע הכרעות עובדתיות ומשפטיות (ראה בעניין זה בש"פ 405/21 בן דוד נ' מדינת ישראל).

לגופם של דברים, אין בהעדרה של ראיה הקובעת מאיזו ירייה בדיוק נפגע המנוח בכדי לכרסם, בשלב הזה, בהודעות עדי הראיה כמפורט לעיל.

ביחס לטענת ההגנה שלא ניתן להבדיל בין סאמי לאחיו התאום: "... תייסיר עלי רמדין, אחמד אח של תייסיר, סאמי איברהים רמדין, הם בני דודים. היה גם את באסם אח של סאמי, סאמי ובאסם תאומים אפשר להבדיל ביניהם." (עמ' 2 להודעת ראיד מיום 11.5.23).

לסיכום - כלל השגות הסנגורים שמצאו ביטוי רחב בכתובים, לצד טבלאות, ומנגד, הפניות המאשימה לדברי העדים כמענה להשגות הסנגורים בכתובים - שוב, מעיון ובחינה של כלל השגות הסנגורים, אין המדובר בפרכות מהותיות המצביעות על כרסום ממשי בראיות, ואין בהם לקעקע את גרסאות עדי הראיה באופן שלא יאפשר ליתן בהן כל אמון ויצגן כמשוללות יסוד.

16. כנגד המשיבים קמה החזקה המנויה בסעיף 21(א)(1)(ג) לחוק סדר הדין הפלילי. מדובר בעבירת רצח - העבירה החמורה בספר החוקים. עוד כנגד המשיבים, קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(א) לחוק, שכן קיים חשש, כי שחרור ממעצר יוביל לשיבוש מהלכי משפט ו/או התחמקות מהליכי שפיטה. המדובר בחשש ממשי ומבוסס,

בין היתר, נוכח העובדה שלמעט המשיב 4, יתר המשיבים נמלטו מן השכונה, בסמוך לאחר הרצח ואותרו ונעצרו לאחר ימים ושבעות על ידי משטרת ישראל.

בנוסף, כנגד המשיבים קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(2)(ב) לחסד"פ, שכן קיים יסוד סביר לחשש, שהמשיבים יסכנו את ביטחונם של אדם ו/או ביטחון הציבור, בהינתן חומרת העבירה ונסיבות ביצועה לכאורה, כמתואר בעובדות כתב האישום, בבחינת ירי בלתי מאובחן לעבר קהל אנשים, תוך כניסה למתחם בית פרטי, לאחר איום על משפחה המתגוררת בה, מעידה על המסוכנות המובהקת הנשקפת מן המשיבים לשלום הציבור וביטחונם בכלל, ולבני משפחה המנוח בפרט, וכן מעידה על זלזול בחיי אדם שהביא למותו המחריד של ילד תמים כבן 11 וחמישה חודשים, ששהה במקום בו סבר שהוא מוגן.

עוד לחובת המשיבים קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחסד"פ, שכן מיוחסות למשיבים עבירות שבוצעו באלימות חמורה או באכזריות, או תוך שימוש בנשק קר או חם. במקרה דנן, רצח, שבוצע לכאורה תוך שימוש באקדחים עם הצטיידות בנשק קר, מעשה אלימות, איומים ונשיאת נשק חם.

עברם הנקי של המשיבים ונסיבותיהם האישיות והמשפחתיות, מתגמדות אל מול התמונה המצטיירת ממסכת האלימות הקשה שלוותה בשימוש במספר כלי נשק, לצד נשקים קרים וחפצים חדים, והתוצאה הטרגית של האירוע. עוד בהקשר זה, נפסק, כי במקרה של סכסוך חמולתי, אין השפעה מכרעת לעברו של הנאשם ואופיו, משמקור ההתנהגות איננו נעוץ באופיו העברייני. "לא אחת כי עברו הנורמטיבי של מי שמואשם בעבירות אלימות על רקע סכסוך בין משפחות כאמור, אין נתון בעל משקל רב, היות ומקור הסיכון מפני נאשם כזה אינו טמון בהיותו עבריין מועד, אלא נובע מן החשש שכתוצאה מן הסכסוך יבוצעו מעשי אלימות נוספים." (ראה בש"פ 2324/08, בש"פ 6194/10). עוד בהקשר זה, יצוין, כי הנשקים שהיו מעורבים באירועים המתוארים, לא נתפסו על ידי משטרת ישראל.

17. על רקע המתואר לעיל, ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, ובהינתן המסוכנות המובהקת הנלמדת מהמעשים ונסיבות ביצועם לכאורה, לצד החשש לשיבוש הליכי משפט והימלטות מן הדין, שום חלופה לא תסכון בשלב זה, ומשכך, דינם של המשיבים להיעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לב"כ הצדדים.

המבקשת תדאג ליטול את תיק החקירה מלשכתי.

ניתנה היום, ה' אדר א' תשפ"ד, 14 פברואר 2024, בהעדר הצדדים.